

MISSÄ ON VALTA JA MISSÄ VASTAVALLANKUMOUS?

Tähän kysymykseen annetaan tavallisesti hyvin mutkaton vastaus: vastavallankumousta ei ole olemassakaan tahi emme tiedä, missä sellaista on. Valtiovallan me taas tunemme erinomaisesti: se on Väliaikaisella hallituksella, jota valvoo sotilaiden ja työläisten edustajain Neuvostojen Yleisvenäläisen edustajakokouksen Toimeenpaneva keskuskomitea (TpKK). Tällainen on tavanomainen vastaus.

Eilinen poliittinen kriisi ⁴⁸ jätti perinnöksi jälkeentulleille — samoin kuin useimmat muutkin kaikenkaltaiset kriisit, jotka repivät alas kaiken ehdollisen, särkevät kaikki harhakuvitelmat, — vain rauniot niistä harhakuvitelmista, jotka ilmenevät juuri esittämässämme tavanomaisissa vastauksissa jokaisen vallankumouksen peruskysymyksiin.

Maailmassa on olemassa entinen II Valtakunnanduuman jäsen Aleksinski, jota *eserrät* ja *menshevikit*, hallitsevat puolueet työläisten, sotilaiden ja talonpoikain edustajain Neuvostoissa, *eivät suostuneet* kelpuuttamaan sotilaiden ja työläisten edustajain Neuvoston Toimeenpanevaan komiteaan, *ennen kuin hän rehabilitoi itsensä*, t.s. ennen kuin hän palauttaa menetetyn kunniansa.

Mistä on kysymys? Miksi Toimeenpaneva komitea epäsi julkisesti ja virallisesti luottamuksen Aleksinskilta, vaati häntä palauttamaan kunniansa, siis totesi hänet kunniaottomaksi?

Siksi, koska Aleksinski on jo siinä määrin tehnyt itsensä tunnetuksi panettelullaan, että Pariisissa mitä erilaisimpiin puolueisiin lukeutuvat lehtimiehet ovat julistaneet hänet panettelijaksi. Aleksinski ei ruvennut puhdistamaan mainettaan Toimeenpanevan komitean edessä, vaan katsoi paremmaksi piiloutua plehanovilaisen „Jedinstvo” lehden

turviin ja alkoi kirjoitella lehteen, aluksi nimimerkkiä käyttäen sekä myöhemmin, rohkaistuttuaan, myös avoimesti.

Heinäkuun neljäntenä, eilen päivällä, muutamat bolshevikit saivat tuttaviltaan varoituksen, että Aleksinski on antanut lehtimiesten komitealle Pietarissa jonkin uuden parjaussepustuksen. Suurin osa tiedon saaneista ei kiinnittänyt mitään huomiota tähän varoitukseen, suhtautuen inhoavan ylenkatseellisesti Aleksinskiin ja tämän „työhön”. Mutta yksi bolshevikeista, Dzhughashvili (Stalin), Toimeenpanevan keskuskomitean jäsen, joka gruusialaisena sosialidemokraattina on jo kauan tuntenut tov. Tshheidzen, mainitsi hänelle TpKK:n istunnossa tästä Aleksinskin uudesta katalasta parjausrynnistyksestä.

Keskustelu tapahtui myöhään yöllä, mutta Tshheidze sanoi, ettei TpKK aio jäädä välinpitämättömänä katselemaan, kuinka TpKK:n tuomiota ja tutkimusta pelkäävät henkilöt levittelevät parjausjuttuja. Tshheidze kääntyi viipymättä sekä omissa nimissään TpKK:n puheenjohtajana että Tseretelin, Väliaikaisen hallituksen jäsenen nimissä *puhelimitse* kaikkien toimitusten puoleen kehottaen näitä *pidättymään* Aleksinskin antamien *parjausten julkaisemisesta*. Tshheidze sanoi Stalinille, että useimmat lehdet ilmoittivat olevansa valmiit täyttämään hänen pyyntönsä ja että vain „Jedinstvo” sekä „Retsh” „pysyivät vaiti” jonkin aikaa („Jedinstvoa” emme ole nähneet, ja „Retsh” puolestaan *ei ole* julkaissut parjauskirjoituksia). Lopputuloksena parjaussepustus ilmestyi ainoastaan pienen, keltaisen, useimmille sivistyneille ihmisille tyystin tuntemattoman lehden, „Zhivoje Slovon”⁴⁹ palstoilla, 51. (404.) numerossa; lehden toimittaja sekä kustantaja on allekirjoituksen mukaan A. M. Umanski.

Parjaajat joutuvat nyt vastaamaan oikeudessa. Se puoli asiasta on yksinkertainen ja mutkaton.

Parjauksen typeryys pistää silmään: muuan 16. Siperialaisen jalkaväkirykmentin vänrikki Jermolenko oli „heitetty” (?) „huhtikuun 25 päivänä meidän selustaamme 6. armeijan rintamalohkolle tekemään agitaatiotyötä sen hyväksi, että Saksan kanssa solmittaisiin mahdollisimman pikaisesti erillisrauha”. Nähtävästi hän on jokin sotavankeudesta karannut tyyppi, jonka suhteen „Zhivoje Slovo” julkaistu „asiakirja” lisää: „Jermolenko oli ottanut tämän tehtävän vastaan tovereitten vaatimuksesta”!!

Tästä saattaa jo päätellä, minkä verran luottamusta ansaitsee tyyppi, joka on niin kunniaton, että on voinut suostua ottamaan vastaan moisen „tehtävän”!.. Todistaja on kunniaton ihminen. Se on selvä.

Entä mitä tämä todistaja sitten on todistanut?

Hän on todistanut seuraavaa: „Saksan pääesikunnan upseerit Schiditzki ja Lübers olivat kertoneet hänelle, että Saksan pääesikunnan asiamies ja „Ukrainan Vapautusliiton”⁵⁰ Ukrainan jaoston puheenjohtaja A. Skoropisj-Joltuhovski sekä Lenin tekevät Venäjällä samanlaista agitaatiotyötä. Lenin on saanut tehtäväkseen pyrkiä kaikin voimin horjuttamaan Venäjän kansan luottamusta Väliaikaiseen hallitukseen”.

Siis taivuttaakseen Jermolenkon suorittamaan kunniaottoman tekonsa, saksalaiset upseerit ovat häpeämättömästi valehdelleet hänelle Leninistä, joka, kuten yleisesti tiedetään, kuten bolshevikkien *koko puolue* on virallisesti ilmoittanut, on aina ja ehdottomasti *torjunut* ajatuksen erillisrauhasta Saksan kanssa mitä päättäväisimmällä ja johdonmukaisimmalla tavalla!! Saksalaisten upseerien valhe on niin ilmeinen, törkeä ja typerä, ettei yksikään kirjantaitoinen ihminen voi hetkeäkään epäillä sen valheellisuutta. Ja vielä vähemmän saattaa sitä epäillä poliittisesti valistunut henkilö, koska Leninin rinnastaminen johonkin Joltuhovskiin (?) ja „Ukrainan Vapautusliittoon” on erityisen silmiinpistävää typeryyttä, sillä sekä Lenin että kaikki internationalistit ovat nimenomaan sodan aikana monta kertaa *tähdentäneet julkisesti*, että heillä *ei ole mitään yhteistä* mainitun epäilyttävän, sosiali-isänmaallisen „Liiton” kanssa!

Saksalaisten lahjoman Jermolenkon tai saksalaisten upseerien törkeä valhe ei ansaitsisi vähintäkään huomiota, jollei „asiakirja” sisältäisi lisäksi joitakin „juuri vastikään saapuneita tietoja” — hämäräksi jää, kenelle ne ovat saapuneet, keneltä, miten ja milloin,— joiden mukaan „rahat agitaatiotyöhön” „saadaan” (kuka on saaja? „asiakirja” *pelkää* sanoa suoraan, että syytökset tai epäilykset kohdistuvat Leniniin!! asiakirja vaikenee siitä, *kuka* on „saaja”!) „uskottujen miesten”: „bolshevikkien” Fürstenbergin (Ganeckyn) ja Kozlovskin „välityksellä”. On muka jo hankittu asiaa koskevat tiedotkin rahansiirroista pankkien kautta, ja „sotasensuuri on saanut selville, että saksalaisten

asiamiesten ja bolshevikkijohtajain välillä on käynnissä herkeämätön (!) sähkeenvaihto poliittisista ja rahallisista asioista”!!

Taaskin niin paksu valhe, että sen typeryys aivan tunkee silmiin. Jos siinä olisi sanakaan totta, niin kuinka sitten voisi olla mahdollista, 1) että Ganeckyn sallittiin *aivan äskettäin* tulla vapaasti Venäjälle ja sitten lähteä vapaasti maasta? 2) että Ganeckya enempää kuin Kozlovskiakaan *ei* ole vangittu *jo ennen*, kuin sanomalehdet julkaisivat tietoja heidän rikoksistaan? Kuinka yleisesikunta olisi todellakaan voinut sallia tätä asiaa koskevien huhujen päästä julkisuuteen Aleksinskien ja keltaisen lehdistön kautta vangitsematta Ganeckya ja Kozlovskia, jos sillä olisi todella ollut hallussaan vähänkään uskottavia tietoja rahälähetyksistä, sähkeistä j.n.e.? Eikö ole aivan ilmeistä, että tässä on nähtävänä mitä halpamaisimpien sanomalehti-panettelijain tusinatekele eikä sen enempää?

Lisäämme, että Ganecky ja Kozlovski eivät kumpikaan ole bolshevikkeja, vaan Puolan sos.-dem. puolueen jäseniä, että Ganecky on puolueensa KK:n jäsen ja meille tuttu Lontoon edustajakokouksesta (v. 1903), josta puolalaiset edustajat poistuivat, j.n.e. *Mitään* rahoja bolshevikit *eivät* ole saaneet enempää Ganeckylta kuin Kozlovskiltakaan. Koko juttu on silkkaa valhetta, mitä törkeintä valhetta.

Mikä on sen poliittinen merkitys? Ensinnäkin se, että bolshevikkien poliittiset vastustajat eivät tule toimeen ilman valhetta ja parjausta. Niin alhaisia ja halpamaisia ovat nämä vastustajat.

Toiseksi se, että me saamme vastauksen tämän artikkelin otsikossa esitettyyn kysymykseen.

Raportti „asiakirjoista” oli lähetetty Kerenskille jo *toukokuun* 16 päivänä. Kerenski on sekä Väliaikaisen hallituksen että Neuvoston, t.s. kummankin „vallan” jäsen. Toukokuun 16 päivästä heinäkuun 5 päivään on ollut aikaa yllin kyllin. Valta, jos se tahtoi käydä vallasta, olisi *itse* voinut ja sen olisi pitänyt tutkia „asiakirjat”, kuulustella todistajat ja vangita epäilyksenalaiset. Valta, *molemmat* „vallat”, yhtä hyvin Väliaikainen hallitus kuin TpKK:kin, olisivat voineet ja niiden olisi pitänyt tehdä se.

Molemmat vallat pysyvät toimettomina. Ja yleisesikunta ylläpitää jonkinlaisia suhteita Aleksinskiin, jota hänen harjoittamansa panettelun vuoksi ei ole huolitettu Neuvoston

Toimeenpanevaan komiteaan! Yleisesikunta sallii juuri parahiksi, kun kadetit hankkiutuvat eroamaan,— kaiketikin sattumalta — virallisten asiakirjojensa joutua Aleksinskin haltuun julkisuuteen saatettaviksi!

Valta pysyy toimeettomana. Ei Kerenski, ei Väliaikainen hallitus eikä Neuvoston Toimeenpaneva komitea ajattelekaan sitä, että Lenin, Ganecky ja Kozlovski pitäisi vangita, jos he ovat epäilyttäviä. Viime yönä, heinäkuun neljäntenä, sekä Tshheidze että Tsereteli pyysivät sanomalehtiä pidättäytymään ilmeisen parjauksen julkaisemisesta. Ja samaan aikaan, vähän myöhemmin, yömyöhällä, Polovtsev lähetti junkkarit ja kasakat hävittämään „Pravdaa”, estämään sen ilmestymisen, vangitsemaan lehden painatuksesta huolehtivat henkilöt, kaappaamaan tilikirjat (muka tarkastettavaksi, eikö niihin ole merkitty epäilyttäviä summia), ja juuri samaan aikaan painettiin keltaisessa, iljettävässä roska-lehdessä, „Zhivoje Slovoissa” halpamaista parjausta intohimojen lietsomiseksi, bolshevikkien ryvettämiseksi lokaan, pogromimielialojen herättämiseksi, näennäisesti tyydyttävän perustelun hankkimiseksi „Pravdan” hävitykseen syyllisten Polovtsevin, junkkareiden ja kasakkain ilki-toelle.

Se, joka ei ummista silmiään *päästäkseen näkemästä totuutta*, ei voi jäädä harhaluulojen valtaan. Kun *pitäisi* toimia, niin *molemmat* vallat pysyvät toimeettomina — TpKK siksi, että se „luottaa” kadetteihin ja pelkää suututtaa heitä, kadetit taas eivät toimi valtana, koska he toimivat mieluummin *kulissien takana*.

Kulissientakainen vastavallankumous — siinä se nähdään kuin kämmenellä: sitä ovat kadetit, sitä ovat yleisesikunnan tietyt piirit („armeijan ylimmän komentajiston” piirit, kuten puolueemme päätöslauselmassa sanotaan) ja epäilyttävä, puolittain mustasotnialainen lehdistö. Ne kyllä *eivät* ole toimeettomina, ne kyllä „työskentelevät” sopuisasti yhdessä; siinä on se maaperä, jossa versovat pogromimielialat, pogromiyritykset, laukaukset mielenosoittajia kohti ja niin edelleen ja niin edelleen.

Joka ei ummista tahallisesti silmiään *päästäkseen näkemästä totuutta*, se ei voi jäädä enää harhaluulojen valtaan.

Valtiovaltaa ei ole eikä tule olemaan, ennen kuin sen siirtyminen Neuvostojen käsiin laskee perustuksen sen luomiselle. Vastavallankumous käyttää hyväkseen sitä, ettei

valtiovaltaa ole, ja rakentaa siltoja kadettien ja armeijan tietyn ylimmän komentajiston ja mustasotnialaisen lehdistön välille. Tämä on murheellinen todellisuus, mutta silti todellisuus.

Työläiset ja sotilaat! Teiltä vaaditaan mielenmalttia, lujuuutta ja valppautta!

Kirjoitettu heinäkuun 5 (18) pnä 1917

*Julkaistu heinäkuun 19 (6) pnä 1917
„Listok „Pravdy“ ” lehdessä*

*Julkaistaan
lehden tekstin mukaan*
